

برند و اعتبار ورزش کازرون در سطح کشور با هندبال

کمان شکر به کازرون تبریک - محمدرضا پولادی

برند و اعتبار ورزش کازرون در سطح کشور بی‌گمان رشته ورزشی هندبال بوده و همواره از روز اول مایه فخر و شکوه ورزش کازرون بوده است. در اواخر دهه ۴۰ رشته ورزشی هندبال به ایران وارد شد و در اولین قدم تعدادی علاقه‌مند برای شرکت در کلاس‌های آموزشی و مربیگری و داوری دعوت شدند که از کازرون علی‌اصغر توکلی از دبیران ورزش به تشویق و حمایت‌های سید حسن سلامی به این کلاس‌ها اعزام شد. توکلی که از شاگردان ممتاز این کلاس‌ها بود با اتمام آن به کازرون برگشته و با همه کمبودها به امر آموزش هندبال برای دانش‌آموزان پرداخت. مدرسه راهنمایی جلوه اولین خاستگاه هندبال کازرون بود که با اینکه زمین ورزش آن خاکی بود ولی با تلاش و کوشش علاقه‌مندان و با جمع‌آوری سنگ و کلوخ و آب‌پاشی آن را مهیای بازی می‌کردند. اولین تیم رسمی هندبال کازرون در سال ۱۳۴۸ یعنی درست یک سال بعد از ورود هندبال به کازرون تشکیل شد و بازیکنان نظیر عبدالصاحب نیکویی، کریم جعفرنژاد، کرامت مؤذنی، پورکریم، جوکار، صمد شاکری، علی مقصودی، هوشنگ نظریین و... نسل اول هندبال لقب گرفتند. این تیم علیرغم میزبانی کازرون در سال اول دچار بدشانسی عجیبی شد تا به مقام چهارمی برسد.

کازرونی کمک کرد تا هرچه بهتر در مسیر پیشرفت، ترقی کنند و حاکم بلامناع هندبال فارس شوند. این اقتدار در دهه ۶۰ و ۷۰ و ۸۰ و ۹۰ نیز تداوم یافت تا لقب مهد هندبال ایران شایسته نام کازرون شود. در کنار توکلی، مریمان و داوران بزرگی همچون زنده‌یادان رضا رهایی فرد و محمدجعفر آیین‌پرست، محمدحسن مصلائی‌پور، حسینعلی مصلائی‌پور، حیدر معینی، نصراله سپهرم، شاکری در دهه ۵۰ به هندبال خدمات بی‌شائبه‌ای کردند. کسب مقام‌های قهرمانی و درخشش هندبالیست‌های کازرونی در کنار پرورش مردان بزرگی که در سطح مدیریتی جلوه‌گر بودند نام کازرون را بر تارک هندبال قرارداد مردانی به‌مانند داود توکلی رئیس کمیته داوران آسیا و ناظر ارشد فدراسیون جهانی هندبال در المپیک لندن، علیرضا پاک‌دل دبیر فدراسیون هندبال و رئیس هیئت هندبال فارس، غلامحسین نیکویی مسئول هندبال ساحلی ایران و مسئول هندبال منطقه جنوب، عبدالصاحب نیکویی نماینده و ناظر فدراسیون هندبال. هندبالیست‌های کازرونی همواره پای ثابت اردوی های تیم ملی هندبال نیز بوده‌اند.

مردانی همچون بهادر ریاضی (تیم ملی اعزامی به بازی‌های آسیایی ستول ۱۹۸۶) و تیم ملی کارگران، حسین محسنی (تیم ملی کارگران)، علی‌نقی پیران (تیم ملی کارگران)، محمد هدایت (تیم ملی کارگران)، فردین شاملی (تیم ملی پیشکسوتان)، مجتبی نیاکان (تیم ملی جوانان)، هادی پرهیزکار (تیم ملی جوانان)، علی رحیمی کازرونی (کاپیتان تیم ملی جوانان و بزرگسالان)، بهرام رستمی (تیم ملی جوانان)، محمدعلی قاسمی (تیم ملی بزرگسالان)، آقاي گل جهان) فرزند رستمی و میثم نوروزی (تیم ملی بزرگسالان). این‌ها گوشه‌هایی از افتخارات هندبالیست‌های کازرون در طول ۵۰ سال شکوه و جلال هندبال بوده است. اگر امروز در لیگ برتر هندبال ایران هندبالیست‌های جوان کازرون با حداقل امکانات و بودجه لازم افتخارآفرینی می‌کنند و مقام نایب‌قهرمانی لیگ برتر می‌رسند همه و همه از پشتوانه این ۵۰ سال همت و اراده فولادین است همتی که با حمایت عاشقانه مردم همیشه زنده و جاوید خواهند ماند.

آغاز افتخارآفرینی از سال دوم بود که تیم هندبال آموزشگاه‌های کازرون با اقتدار به مقام قهرمانی فارس رسید، این سال لار میزبان بود و هوشنگ نظریین به‌عنوان ستاره مسابقات انتخاب شد. در کنار مردان هندبالیست، دختران کازرونی نیز به روند افتخارآفرینی‌ها ادامه دادند و بارها با اقتدار به مقام قهرمانی در فارس رسیدند از ستارگان تیم دختران می‌توان از قمر رزمی، اختر جمشیدی، زیور معرف، آذر فروغی، زهرا باقرپور، شورانگیز یعقوب‌زاده، بهرامپور و فرشته داراب‌پور نام برد که همواره از ستارگان بی‌بدیل هندبال فارس بودند و بارها با درخشش خود حتی در سطح کشور نیز دارای جایگاه و اعتبار خاصی بودند. در دهه ۵۰ و با رشد اقتصادی آن زمان ورزش نیز رونق بهتری گرفت، امکانات بیشتر و بهتر شد، مریمان کارآزموده و کلاسیک افزایش یافت، نحوه تمرینات و تاکتیک‌ها تغییر بسیار کرد و همه این‌ها به جوانان علاقه‌مند

منتظر اخبار و مطالب شما هستیم

لطفاً مطالب خود را با درج شماره تلفن به دفتر روزنامه یا آدرس الکترونیکی ذیل ارسال نمایند. ضمناً روزنامه در ویرایش مطالب ارسالی، آزاد است و مطالب ارسالی برگشت داده نمی‌شود.

Mohamadrp53@yahoo.com

کارشناس سرویس ورزشی: محمدرضا پولادی

لیورپول هم از خودی خورد، هم از غریبه

تحلیل: محسن بابادی

لیورپول که راهی آسان‌تر از رئال جهت رسیدن به فینال لیگ قهرمانان اروپا را طی کرده بود، به نیکی می‌دانست که اگر امسال قهرمان نشود، ممکن است تا سال‌ها و چه‌سایه یکی دو دهه دیگر شانس حضور در فینال و یا حتی قهرمانی نصیبش نشود. پس بانگیزه فراوان پای به میدان گذارد و ۳۰ دقیقه ابتدایی مسابقه حاکم مطلق توپ و میدان بود. در تمامی خطوط ۳ گانه عملکردی بی‌نقص داشت و تنها گلی زودهنگام می‌توانست آنها را به‌حق مسلمشان برساند. تمامی بینندگان در سرتاسر جهان یقین داشتند که اگر لیورپول در این دقیقه گلی به ثمر نرساند، شب سختی را در مقابل شاگردان زیدان پیش روی خواهد داشت و البته چنین هم شد. از دقیقه ۳۰ و اندی به بعد، این رئال بود که نشان داد قهرمانی برای سومین بار پیاپی پشت قباله این تیم است. لذا بازی آرام و توأم با آرامش دقیق ابتدایی‌اش را رفته‌رفته با یک بازی تاکتیکی، روان و تقریباً تیکی تاکا به تیم سرخ‌پوش بندر لیورپول تحمیل کرد. در نیمه نخست یاران راموس وقت کافی برای هنرنمایی نداشتند و چشم‌انتظار نیمه مری‌ها شدند. نیمه دوم فرارسید و رئال همان رئال رؤیایی بود که انتظارش را داشتیم. سرعت انتقال بالا از فاز دفاع به حمله و بالعکس، پاس‌های پرتعداد و سالم، میل به تهاجم و بازی روبه‌جلو و ترکیبی، تشکیل مثلث‌ها و ادامه تیکی تاکا و... اگر آنها بتوانند برای سومین بار پیاپی قهرمان اروپا شوند چه می‌شود؟! درحالی‌که طرفداران رئال غرق در چنین تفکراتی بودند، تیم پرتانگیزه حریف با همان بضاعت محدود؛ ولی امیدوارانه به بازی استحال شده‌اش ادامه می‌داد؛ اما شتاب‌زدگی و دید ناکافی دروازه‌بان آنها سبب یک پاس با دست اشتباه در مقابل یکی از اصلاخ مثلث بی‌بی‌سی شد که قطع توپ هوشمندانه و تبدیل به گل شدن آن جریمه این حواس‌پرتی کارپوس بود. این گل بد موقع و شوکه کننده سبب تحقیرشان در شهر کیف شد. بازیکنان قرمزپوش می‌بایست به این دروازه‌بان که پشیمانی در چهره‌اش موج می‌زد چه می‌گفتند؟ هیچ... تنها تلاشی تا پای جان برای جبران نتیجه می‌توانست ذره‌ای از ناراحتی عمیق آنان بکاهد. هنوز رئال غرق در شادی گل و لیورپول محو در شوک آن اشتباه مرگبار بودند که ناگهان در یک کش‌وفوس، روی سانتر ارسالی از نقطه کرنر و ضربه سر و نهایتاً قطع توپی دیگر که این بار از جانب بازیکنان لیورپول رخ داد، مانه سنگالی در مصافی تک‌به‌تک ناواس را مغلوب کرد و گل تساوی برای

لیورپول به ثمر رسید تا همه چیز از نو آغاز شود؛ اما مگر زیدان دست‌بردار بود؟ هرگز... ایسکو که مدت‌هاست آن ایسکوی همیشگی نبوده و یک تک‌به‌تک حساس را نیز از دست‌داده بود، جایش را به گرت بیلی داد که به خاطر نیمکت‌نشینی‌های مکرر در این فصل غزل خداحافظی و آهنگ جدایی از تیم کپکشان‌ها را سر داده است؛ اما بیلی می‌خواست در بزرگ‌ترین شب زندگی‌اش زیباترین گل‌هایش را به ثمر برساند و اصلاً برای همین هدف پای به میدان گذاشته بود. سانتر آرام، کنترل شده و دقیق مارسلو تنها با یک قیچی برگردان زیبا می‌توانست تبدیل به گل شود. زیدان با دیدن این برگردان خارق‌العاده برای لحظاتی در این فکر فرورفت که چرا در فصل سبیری شده از بیلی استفاده بیشتری نکرده است! بله رئالی‌ها هم کم‌کم آماده جشنی بزرگ می‌شدند. گرت بیلی نیز که دوست نداشت هنرنمایی‌هایش به این سادگی‌ها تمام شود، با شوتی سرکش از پشت محوطه جریمه که قوسی کریمی داشت، سبب شد که دروازه‌بان حریف برای دومین بار مرتکب اشتباهی جبران‌ناپذیر شود. اشتباهی که تا قیام قیامت از یاد هواداران لیورپول نخواهد رفت. اشتباهی بچه‌گانه که نسخه لیورپولی‌ها را پیچید و پرونده این بازی را به سود رئال مختومه اعلام کرد. اشک‌های همچون سیل تماشاگران تیم انگلیسی این‌ها را می‌گفت. شاید اگر کارپوس درون دروازه آنها نبود، اکنون مردم این شهر بندری شادترین انسان‌های روی کره زمین بودند؛ اما گویا این جام به تیم رئال بدجوری عادت کرده بود و دوست نداشت که به‌جز مادرید به‌جای دیگری نقل‌مکان کند. در حقیقت طعم رئال به دهان جام قهرمانی باشگاه‌های اروپا مزه داده و انگار با هم پیوندی ناگسستی برقرار کرده‌اند؛ اما بنشینید از ضلع سوم و اصلی مثلث بی‌بی‌سی که تا کام بزرگ این مسابقه بود. آری کریس ۳۲ ساله آن کریس همیشگی نبود و آن‌قدر بدشانس بود که از زمین و زمان برایش بد می‌آمد. تماشاگر عصبانی لیورپول که تحمل عملکرد ضعیف تیمش در دقیقه پایانی را نداشت، می‌خواست خودش وارد محوطه جریمه شده و جلوی تیم رئال را بگیرد تا گل شانزدهم کریس رونالدو بیش از این اسباب تحقیرشان را فراهم نکند؛ اما اگر خواهیم منصفانه به‌تمامی ۹۰ دقیقه این مسابقه جذاب بنگریم، باید اذعان کنیم در شی که لیوپول تمامی تلاشش را انجام داد، اشک‌های آنان ارزشی به‌اندازه دانه‌های مرارید داشت. چراکه مقصر این باخت، اشتباهات بچه‌گانه دروازه‌بان‌شان بود نه خود آنها.

میدان‌داران بزرگ فوتبال کازرون

به روایت: محمدرضا پولادی

قسمت پنجم

۲۰. حمید جعفری

متولد ۱۳۴۸

کوچه‌پس‌کوچه‌های سعدآباد برازجان از شلوغ‌کاری‌های جوانی بلندبالا به ستوده آمده بود تا به یک فوتبالیست قابل تبدیل شد. حمید جعفری به‌مانند دیگر بزرگان از ورزش مدارس استارت بزرگی خود را زد و اولین بازی رسمی خود را در این رده آغاز کرد، قهرمانی با منتخب مدارس راهنمایی در منطقه و همچنین دو قهرمانی در دبیرستان‌های بخش برای شروع بزرگی وی کافی بود. با ایران جوان سعدآباد نایب‌قهرمان بخش و در دوی ۵ کیلومتر به یک قهرمانی و یک مقام سومی و همچنین به مقام قهرمان پرش طول رسید. نوربخش کازرون تیمی بدعی او بود و با قهرمانی در دسته دوم راهی دسته اول کازرون شد، بازی‌های زیبای جعفری و زدن ۶ گل در باشگاه‌های کازرون نام حمید را پرآوازه‌تر کرد. در سال ۱۳۷۳ به‌عنوان یکی از بازیکنان برتر فصل شناخته شد تا در کنار مقام سومی فصل خوبی را سپری کرده باشد. حمید جعفری بازیکنی مؤدب با تعصب و اخلاق مدار بود که نام نیک همیشه در کنار بزرگان فوتبال کازرون به یاد یادگار باقی خواهد ماند.

۱۹. منصور عباسی

متولد ۱۳۳۲ کازرون

فوتبال خود را با تیم محلی دریا آغاز کرد و در دوران دبیرستان با تیم ابواسحاق نام خود را مطرح کرد و به تیم پرافتخار و پرقدردت نیرو پیوست. با تیم منتخب آموزشگاه‌های کازرون به مقام قهرمانی فارس دست پیدا کرد. منصور عباسی که از بازیکنان خوش استیل مؤدب و با تعصب تیم نیرو بود از والیبالیست‌های بنام نیز بودند و با تیم رستاخیز و انقلاب چندین بار به مقام قهرمانی باشگاه‌های کازرون دست یافت.

۱۸. رضا پاساد

متولد ۱۳۳۹ کازرون

فوتبال خود را به‌مانند سایر بزرگان دیگر از کوچه‌پس‌کوچه‌های شهر و با توپ لاکمی آغاز کرد. ورزش مدارس و رونق آن باعث گردید تا زمینه ظهور استعدادهای ناب همچون رضا فراهم شود. با عضویت در تیم نوجوانان نیرو و تیم امید نیرو زمینه‌ساز درخشش وی در فوتبال کازرون بیشتر و بیشتر شد. قهرمان دسته دوم کازرون با امید نیرو و راهیابی به دسته اول (۱۳۵۶)، قهرمان جوانان کازرون با تیم رستاخیز دو دوره متوالی (۱۳۵۶-۱۳۵۵)، قهرمان جام شهدا (۱۳۵۸)، قهرمان دسته دوم با تیم سرباز (۱۳۶۳)، قهرمان باشگاه‌های کازرون با تیم انقلاب (۱۳۶۶) عضو تیم دارایی بوشهر و از بنیان‌گذاران تیم خوش‌نام سرباز کازرون نیز بود.

۱۷. بهزاد (فرزاد) پیران

متولد ۱۳۴۶ کازرون

از دست‌پرورده‌های باشگاه بازیکن‌ساز بانک ملی کازرون بازیکنی خوش تکنیک، مؤدب و متعصب که در کنار فوتبال از بسکتبالیست و هندبالیست‌های خوب کازرون نیز بود. مقام سوم جوانان کازرون با بانک ملی، قهرمان آموزشگاه‌های کازرون با بستانپور، قهرمان باشگاه‌های کازرون با تیم انقلاب، سه دوره قهرمان بسکتبال آموزشگاه‌ها، نایب‌قهرمان آموزشگاه‌ها با تیم بستانپور، نایب‌قهرمان بسکتبال جوانان فارس عضو تیم‌های منتخب جوانان و بزرگسالان کازرون، منتخب ارتش ایران و... از دیگر افتخار بهزاد پیران است.

عکس هفته:

تاج کازرون از سال ۱۳۴۲ فعالیت رسمی خود را آغاز کرد تیمی با مدیریت

امان‌اله خان‌امیرعضدی و مربیگری زنده‌یاد سید اسماعیل جوادی.

مرام و اصول جوانمردی پایه و اساس این تیم بود و باعث به وجود آمدن مکتب تاج.

تیم تاج کازرون ۱۳۴۲ پیش از بازی با تیم شاهین

ایستاده از راست: ماهیانه، اسماعیل کاظمی، محمد آزادی، محمدرضا امیرعضدی، ماهیانه، خداکرم دژکام. نشسته از راست: غلام ذوالقرنین، عبدالله کتویی‌زاده، چوبدار، فارس محمدی، زنده‌یاد حبیب دهداری.